

päästäkseen kerran vuodessa temppeleihin Saksaan. Matkan aikana nämä omistautuneet pyhät rukoilivat, tutkivat pyhiä kirjoituksia, lauloivat kirkon lauluja ja keskustelivat evankeliumista. Katja sanoi minulle: ”Kun viimein saavuimme temppeleihin, olimme valmiita ottamaan vastaan sen, mitä Herralla oli meille annettavana.”

Jos me haluamme saada kaikki ne siunaukset, joita Jumala niin anteliaasti tarjoaa, maallisen polkumme täytyy johtaa temppeleihin. Temppeilit ovat ilmaus Jumalan rakkaudesta. Hän kutsuu meitä kaikkia tulemaan, oppimaan Hänestä, tuntemaan Hänen rakkauttaan ja ottamaan vastaan ne pappeuden toimitukset, jotka ovat välttämättömiä iankaikkiselle elämälle Hänen luonaan. Jokainen liitto solmitaan yksi kerrallaan. Jokainen voimallinen sydämenmuutos on tärkeä Herralle. Ja teidän sydämenmuutoksenne on tärkein teille. Sillä kun me menemme Hänen pyhään huoneeseensa, me voimme olla varustettuja Hänen voimallaan, Hänen nimensä voi olla päällämme, Hänen kirkkautensa voi ympäröidä meitä ja Hänen enkelinsä voivat varjella meitä.⁵

Lausun teille varman todistukseni, että rakastava taivaallinen Isämme elää. Hänen rakkaan Poikansa Jeesuksen Kristuksen ansiosta täyttyy jokainen toivo, jokainen lupaus ja jokainen siunaus, jonka temppeleissä saa. Rukoilen, että meillä on uskoa luottaa Häneen ja Hänen liittoihinsa. Jeesuksen Kristuksen nimessä. Aamen. ■

VIITTEET

1. ”Jolla on kunniallinen nimi ja asema”, *Liahona*, toukokuu 2009, s. 98.
2. ”Etsitään: käsiä ja sydäntä jouduttamaan työtä”, *Liahona*, toukokuu 2014, s. 123.
3. ”Pyhä temppeleli – johtotähti maailmalle”, *Liahona*, toukokuu 2011, s. 92.
4. Ks. templechallenge.lds.org.
5. Ks. OL 109:22.

Neill F. Marriott

toinen neuvonantaja Nuorten Naisten ylimmässä johtokunnassa

Antakaa valonne loistaa

Meidän täytyy seistä lujina uskossamme ja kohottaa äänemme julistamaan tosi oppia.

Tänä iltana haluaisin tarkastella kahta tärkeää vastuuta, jotka meillä on: ensiksi – lisätä johdonmukaisesti evankeliumin valoa ja totuutta elämäämme, ja toiseksi – jakaa sitä valoa ja totuutta muille.

Tiedättekö, miten tärkeitä te olette? Joka ikinen teistä – juuri nyt – on arvokas ja välttämätön taivaallisen Isän pelastussuunnitelmassa. Meillä on työ tehtävänä. Me tunnemme palautetun evankeliumin totuuden. Olemmeko me valmiita puolustamaan sitä totuutta? Meidän täytyy elää sen mukaan; meidän täytyy jakaa sitä. Meidän täytyy seistä lujina uskossamme ja kohottaa äänemme julistamaan tosi oppia.

Syyskuun 2014 *Liahonassa* vanhin M. Russell Ballard kirjoittaa: ”Me tarvitsemme enemmän naisten selvästi erottuvaa, vaikutusvaltaista ääntä ja uskoa. Me tarvitsemme sitä, että he oppivat opin ja ymmärtävät, mihin me uskomme, jotta he voivat lausua todistuksensa kaikkia asioita koskevasta totuudesta.”¹

Sisaret, te vahvistatte minun uskoani Jeesukseen Kristukseen. Olen katsellut teidän esimerkkiänne, kuullut teidän todistuksianne ja tuntenut teidän uskonne vaikutusta Brasiliasta Botswanaan! Teillä on vaikutusta lähipiiriinne kaikkialla, minne menettekin. Sen tuntevat ihmiset, jotka ovat teitä

lähellä – perheenne jäsenistä erilaisiin tuttaviiin sekä sosiaalisen median ystävistäni niihin, jotka istuvat viereksänne tänä iltana. Olen samaa mieltä sisar Harriet Uchtdorfin kanssa, joka on kirjoittanut: ”Te – – olette voimaa säteileviä ja innokkaita esimerkkejä yhä synkkenevässä maailmassa, kun te omalla elämäntavallanne näytätte, että evankeliumi on iloinen sanoma.”²

Presidentti Thomas S. Monson on huomauttanut: ”Jos haluaa antaa toisille valoa, on loistettava itse.”³ Kuinka voimme pitää sen totuuden valon loistavana sisimmässämme? Toisinaan tunnen olevani kuin himmeä hehkulamppu. Miten voimme tulla kirkkaammiksi?

Pyhissä kirjoituksissa opetetaan: ”Se, mikä on Jumalasta, on valo; ja se, joka ottaa vastaan valoa ja pysyy Jumalassa, saa lisää valoa.”⁴ Meidän tulee pysyä Jumalassa, kuten pyhissä kirjoituksissa sanotaan. Meidän täytyy mennä valon lähteelle – taivaallisen Isän ja Jeesuksen Kristuksen luokse sekä pyhien kirjoitusten ääreen. Voimme myös mennä temppeliin tietoisina siitä, että kaikki sen seinien sisäpuolella viittaa Kristukseen ja Hänen suureen sovitusuhriinsa.

Ajatelkaapa, mikä vaikutus tempeleillä on ympäristöönsä. Temppelit kaunistavat kaupunkien lähiöitä, ne loistavat huomattavilta kukkuloilta. Miksi ne kaunistavat ja loistavat? Koska, kuten pyhissä kirjoituksissa sanotaan, ”totuus loistaa”⁵, ja temppelit sisältävät totuuden ja iankaikkisen tarkoituksen. Samoin on teidän laitanne.

Vuonna 1877 presidentti George Q. Cannon sanoi: ”Jokainen – – temppeli vähentää Saatanan voimaa maan päällä.”⁶ Minä uskon, että aina kun jonnekin maan päälle rakennetaan temppeli, se työntää pimeyden syrjään. Temppelin tarkoituksena on palvella ihmiskuntaa ja suoda kaikille

taivaallisen Isän lapsille mahdollisuus palata asumaan Hänen luonaan. Eikö tarkoituksemme olekin samanlainen kuin näillä pyhitetyillä rakennuksilla, näillä Herran huoneilla? Palvella muita sekä auttaa heitä työntämään syrjään pimeys ja palaamaan taivaallisen Isän valoon?

Pyhä temppelityö vahvistaa uskoamme Kristukseen, ja silloin voimme paremmin vaikuttaa muiden uskoon. Temppelin ravitsevan hengen avulla voimme oppia Vapahtajan sovituksen todellisuutta, voimaa ja toivoa omassa henkilökohtaisessa elämässämme.

Muutamia vuosia sitten perheemme kohtasi ison haasteen. Menin temppeliin ja rukoilin siellä hartaasti apua. Minulle suotiin totuuden hetki. Sain selkeän käsityksen heikkouksistani ja järkytyin. Sinä hengellisesti opettavaisena hetkenä näin ylpeän naisen, joka teki asioita omalla tavallaan – ei välttämättä Herran tavalla – ja omassa mielessään otti kunnian kaikista niin kutsutuista saavutuksista. Tiesin, että katsoin itseäni. Huudahdin sydämesäni taivaalliselle Isälle ja sanoin: ”En halua olla tuo nainen, mutta kuinka voin muuttua?”

Temppelissä vallitsevan ilmoituksen puhtaan hengen kautta minulle opetettiin, että tarvitsin syvästi Lunastajaa. Käännyin heti ajatuksissani Vapahtajan, Jeesuksen Kristuksen, puoleen ja tunsin, kuinka tuskani sulsi pois ja sydämessäni heräsi suuri

toivo. Hän oli minun ainoa toivoni, ja kaipasin saada takertua vain Häneen. Minulle kävi selväksi, että itsekeskeinen luonnollinen nainen ”on Jumalan vihollinen”⁷ – ja vaikutuspiirissään olevien ihmisten vihollinen. Sinä päivänä temppelissä opin, että vain Jeesuksen Kristuksen sovituksen avulla ylpeä luonteeni voisi muuttua ja pystyisin tekemään hyvää. Tunsin Hänen rakkautensa voimakkaasti ja tiesin, että Hän opettaisi minua Hengen avulla ja muuttaisi minua, jos antaisin Hänelle sydämeni, mitään pidättämättä.

Taistelen yhä heikkouksiani vastaan, mutta luotan sovituksen jumalalliseen apuun. Sain tätä puhdasta opetusta, koska menin pyhään temppeliin etsimään huojennusta ja vastauksia. Menin temppeliin taakan painamana ja lähdin tietäen, että minulla on kaikkivoipa ja kaikkia rakastava Vapahtaja. Oloni oli kevyempi ja iloinen, koska olin saanut Hänen valonsa ja hyväksynyt Hänen suunnitelmansa minua varten.

Eri puolilla maailmaa sijaitsevilla tempeleillä on kullakin oma ainutlaatuinen ulkonäkönsä ja muotoilunsa, mutta niiden kaikkien sisäpuolella on samaa iankaikkista valoa, tarkoitusta ja totuutta. Kohdassa 1. Kor. 3:16 sanotaan: ”Ettekö tiedä, että te olette Jumalan temppeli ja että Jumalan Henki asuu teissä?” Temppelien lailla meidätkin – Jumalan tyttäret – on asetettu eri puolille maailmaa, ja temppelien lailla meillä kullakin on oma ainutlaatuinen ulkonäkömme ja muotoilumme. Lisäksi temppelien lailla meidänkin sisimmässämme on hengellinen valo. Tämä hengellinen valo on heijastus Vapahtajan valoa. Tämä kirkkaus houkuttelee muita puoleensa.

Meillä on omat roolimme maan päällä – tyttärestä, äidistä, johtohenkilöstä ja opettajasta sisareen,

palkansaaajaan, vaimoon ja muihin. Jokaisella on vaikutusta. Jokaisessa roolissa on moraalista voimaa, kun heijastamme elämässämme evankeliumin totuuksia ja temppeleliittoja.

Vanhin D. Todd Christofferson on sanonut: ”Joka tapauksessa äiti voi vaikuttaa tavalla, jonka vertaista ei ole kenelläkään toisella missään muussa ihmissuhteessa.”⁸

Kun lapsemme olivat pieniä, minusta tuntui aivan kuin olisin yhdessä mieheni Davidin kanssa ohjannut laivaa, ja kuvittelin, että 11 lastamme olivat kuin pienten alusten laivue, joka keikkui ympärillämme satama-alueen aalloilla valmistautuen purjehtimaan maailman merellä. David ja minä tunsimme tarvetta kääntyä päivittäin Herran, suunnan näyttäjän, puoleen saadaksemme parhaat ohjeet pienen laivueemme purjehtimista varten.

Päiväni olivat täynnä helposti unohtettavia asioita, kuten pyykin taittelemista, lastenkirjojen lukemista ja laatikkoruokien valmistamista päivällistä varten. Toisinaan kotimme satamassa emme pysty näkemään, että pienillä, johdonmukaisilla teoilla – kuten perherukouksella, pyhien kirjoitusten tutkimisella ja perheilloilla – saadaan aikaan suuria. Mutta todistan, että juuri näillä teoilla on iankaikkinen merkitys. Saamme suurta iloa, kun nuo pienet alukset – meidän lapsemme – kasvavat mahtaviksi merenkulkualuksiksi, jotka ovat täynnä evankeliumin valoa ja valmiita siihen, että ryhtyvät palvelemaan Jumalaa⁹. Pienet uskon ja palvelun tekemme ovat juuri niitä, joiden avulla useimmat meistä voivat pysyä Jumalassa ja lopulta tuoda iankaikkista valoa ja kirkkautta perheellemme, ystävillemme ja tuttavillemme. Te todellakin vaikutatte niihin, jotka ovat ympärillänne!

Ajatelkaapa, millainen vaikutus alkeisyhdistysikäisen tytön uskolla voi olla hänen perheeseensä. Meidän tyttäremme usko siunasi perhettämme, kun eräässä huvipuistossa pieni poikamme eksyi. Koko perhe ryntäili hätääntyneenä edestakaisin häntä etsien. Lopulta 10-vuotias tyttäremme nykäisi minua käsivarresta ja kysyi: ”Äiti, eikö meidän pitäisi rukoilla?” Hän oli oikeassa! Sivustakatsojien joukon keskellä koko perhe kokoontui rukoilemaan, että löytäisimme lapsemme. Me löysimme hänet. Sanon kaikille Alkeisyhdistyksen tytöille: ”Muistutattehan jatkuvasti vanhemmillenne rukoilemisesta!”

Tänä kesänä minulla oli etuoikeus osallistua 900 nuoren naisen leirille Alaskassa. Heidän vaikutuksensa minuun on ollut syvälinen. He tulivat leirille hengellisesti valmistautuneina: luettuana Mormonin kirjan ja opettuaan ulkoa julistuksen ”Elävä Kristus – apostolien todistus”. Leirin kolmantena iltana kaikki 900 nuorta naista

seisoivat yhdessä ja toistivat koko julistuksen sanasta sanaan.

Henki täytti valtavan salin, ja minun olisi tehnyt mieli liittyä mukaan. Mutta en voinut. En ollut maksanut ulkoa opettelemisen hintaa.

Olen nyt alkanut opetella ”Elävä Kristus” -julistuksen sanoja, kuten nämä sisaret olivat tehneet, ja heidän vaikutuksensa ansiosta koen nyt entistä täydemmin sakramenttiliiton lupauksen muistaa aina Vapahtaja, kun toistan yhä uudestaan apostolien todistusta Kristuksesta. Sakramentti on alkanut saada mielessäni syvemmän merkityksen.

Toiveenani on tänä vuonna antaa Vapahtajalle joululahjaksi se, että olen opetellut ulkoa ”Elävä Kristus” -julistuksen ja painanut sen sydämeeni 25. joulukuuta mennessä. Toivon, että voin olla hyvää aikaansaava voima – kuten sisaret Alaskassa olivat minulle.

Löydättekö te itsenne tämän ”Elävä Kristus” -julistuksen seuraavista

sanoista? ”Hän pyysi hartaasti kaikkia seuraamaan esimerkkiään. Hän kulki Palestiinan teitä parantaen sairaita, tehden sokeat näkeviksi ja herättäen kuolleita.”¹⁰

Me kirkon sisaret emme kävele Palestiinan teitä parantaen sairaita, mutta me voimme rukoilla jonkin tulehtuneen ja kiristyneen ihmissuhteen puolesta ja käyttää sovituksen parantavaa rakkautta.

Vaikka emme saakaan sokeita näkeviksi samalla tavoin kuin Vapahtaja, me voimme todistaa pelastussuunnitelmasta hengellisesti sokeille. Voimme avata heidän ymmärryksensä silmät käsittämään iankaikkisissa liitoissa vaikuttavan pappeuden voiman välttämättömyyden.

Me emme herätä kuolleita kuten Vapahtaja teki, mutta me voimme siunata kuolleita etsimällä heidän nimensä temppelityötä varten. Silloin me todellakin nostamme heidät heidän henkivankilastaan ja tarjoamme heille tien iankaikkiseen elämään.

Todistan, että meillä on elävä Vapahtaja Jeesus Kristus, ja Hänen voimallaan ja valollaan me pystymme työntämään syrjään maailman pimeyden, tuomaan julki tuntemamme totuuden ja saamaan muita tulemaan Hänen luokseen. Jeesuksen Kristuksen nimessä. Aamen. ■

VIITTEET

1. ”Miehet ja naiset ja pappeuden voima”, *Liahona*, syyskuu 2014, s. 36.
2. *The Light We Share*, 2014, s. 41; käytetty luvalla.
3. ”Minä, joka olin sokea, nyt näen”, *Liahona*, heinäkuu 1999, s. 69.
4. OL 50:24.
5. OL 88:7.
6. Julkaisussa *Valmistaudun astumaan pyhään temppeliin*, kirjanen, 2003, s. 36.
7. Moosia 3:19.
8. ”Naisten moraalinen voima”, *Liahona*, marraskuu 2013, s. 30.
9. Ks. OL 4:2.
10. ”Elävä Kristus – apostolien todistus”, *Liahona*, huhtikuu 2000, s. 2.

Presidentti Dieter F. Uchtdorf

toinen neuvonantaja ensimmäisessä presidenttikunnassa

Eläkää iloiten evankeliumin mukaan

Turvatkaa Jeesuksen Kristuksen pelastavaan voimaan, pitäkää Hänen lakinsa ja käskynsä. Toisin sanoen – eläkää iloiten evankeliumin mukaan.

Rakkaat sisareni, rakkaat ystäväni ja siunatut Jeesuksen Kristuksen opetuslapset, on ilo ja kunnia, että minulla on tämä tilaisuus olla kanssanne, kun avaamme jälleen yhden Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkon yleiskonferenssin. Tulevalla viikolla ensimmäinen presidenttikunta ja kaksitoista apostolia kokoontuvat kaikkien johtavien auktoriteettien ja apujärjestöjen ylimpien johtajien kanssa. Tulevana lauantaina ja sunnuntaina ovat maailmanlaajuisen yleiskonferenssimme loput kokoukset. Olen mitä kiitollisin presidentti Thomas S. Monsonille, Jumalan profeetalta meidän ajanamme, siitä, että hän on pyytänyt minua edustamaan ensimmäistä presidenttikuntaa, kun puhun kirkon sisarille.

Pohtiessani, mitä saattaisin sanoa, ajatukseni palasivat naiseen, jotka ovat muovanneet elämäni ja auttaneet minua selviytymään kuolevaisuuden haasteista. Olen kiitollinen isoäidistäni, joka vuosikymmeniä sitten päätti viedä perheensä mormonien sakramenttikokoukseen. Olen kiitollinen sisar Ewigista, iäkkäästä naimattomasta

saksalaisnaisesta, jonka nimi tarkoittaa iankaikkista. Juuri hän esitti tämän rohkean ja suurenmoisen kutsun isoäidilleni. Olen hyvin, hyvin kiitollinen äidistäni, joka johti neljä lastaan läpi toisen maailmansodan myllerryksen. Mielessäni ovat myös tyttäreni, lapsenlapseni, jotka ovat tyttöjä, sekä ne uskollisten naisten tulevat sukupolvet, joita vielä seuraa.

Ja tietenkin olen iankaikkisesti kiitollinen vaimolleni Harriellelle, joka hurmasi minut teini-ikäisenä, kantoi nuoren perheemme raskaimmat kuormat äitinä, seisoo rinnallani vaimona ja rakastaa ja hellii lapsiamme, lastenlapsiamme ja lastenlastemme lapsia. Hän on ollut voima kodissamme niin hyvinä kuin huonoinakin aikoina. Hän tuo auringonpaistetta kaikkien niiden elämään, jotka tuntevat hänet.

Lopuksi olen hyvin kiitollinen kaikille teille miljoonille kaikenikäisille uskollisille sisarille kautta maailman, jotka teette niin paljon Jumalan valtakunnan rakentamiseksi. Olen kiitollinen teille niistä lukemattomista tavoista, joilla innoitate, hoivaatte ja siunaatte lähellänne olevia.